

საქმე # 180100118002353742

საქმე №1/ბ-1585-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

5

აპრილი,

2019

წელი

თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე მარინა ხოლოაშვილმა

სოფიკო კაპანაძის, ზაზა ჭანტურიძის

მდივნობით,

სახელმწიფო ბრალმძებელი: ჯ-----ის

ადვოკატ: თ-----ის

თარჯიმან: თ-----ის

მსჯავრდებულ: ა-----ს

მონაწილეობით,

მსჯავრდებულ ა-----ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ თ-----ის და მ-----ის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ჯ-----ის სააპელაციო საჩივრების საფუძველზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე ა-----ს მიმართ, დაბადებულის 1-----, ი-----ის მოქალაქის, პირადი N-----, პასპორტის N----- ნასამართლობის არმქონის, უმაღლესი განათლებით, დასაოჯახებულის, რეგისტრირებულის: ი-----ა, ქალაქი თ-----, ფაქტობრივად მცხოვრების: თ-----ში. დანაშაული გათვა---სწინებული საქართველოს სსკ-ის 160-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 373-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 373-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით;

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

პირის ბრალდების შესახებ დადგენილების მიხედვით, ა-----მა ჩაიდინა ბინაში მფლობელის ნების საწინააღმდეგოდ უკანონოდ შესვლა, რომელიც არღვევს ბინის

მფლობელობის ხელშეუხებლობას;
დანაშაულის შესახებ ცრუ დასმენა;
ცრუ დასმენა, რასაც თან ერთვის ბრალდება განსაკუთრებით მძიმე დანაშაულში,
ჩადენილი სხვა პირადი მოტივით.

აღნიშნული გამოიხატა შემდეგში:

2017 წლის ნოემბერ-დეკემბრის თვეებში, ირანის მოქალაქე ა-----ი, რომელსაც გააჩნია საქართველოში ბინადრობის უფლება, ქირით ცხოვრობდა ქალაქ მ-----ში, ა-----ში, მ-----ის საცხოვრებელ სახლში. ა-----მა სასიყვარულო მესიჯები მიწერა მ-----ის დისშვილს მ----- ჯ-----ს რის გამოც ოჯახის წევრებმა ა-----ს აუკრძალეს მათ ბინაში მისვლა. 2018 წლის 7 იანვარს, დაახლოებით 13:00 საათზე, ა----- მივიდა ქალაქ მ-----ში, მ-----ის საცხოვრებელ მისამართზე, ყოველგვარი ნებართვის გარეშე, მფლობელის ნების საწინააღმდეგოდ, უკანონოდ შეაღწია მ-----ის ბინაში, რითაც დაარღვია ბინის მფლობელის ხელშეუხებლობა, ბინის მფლობელის და ოჯახის წევრების მოთხოვნაზე, რომ დაეტოვებინა ბინა, განაცხადა უარი და არ გადიოდა სახლიდან, რის გამოც გამოძახებული იქნა პოლიცია. ა----- პოლიციის ძა---თ გაყვანილი იქნა ბინიდან.

2018 წლის 31 იანვარს, 1:42:02-ზე, ა-----მა მისი კუთვნილი ტელეფონიდან - N-----დან განაზოცელა სსიპ 112-ის ოპერატიულ სამსახურში დანაშაულის შესახებ ცრუ დასმენა, კერძოდ მან განაცხადა რომ, ქალაქ მ-----ში მცხოვრებ ნ-----ის ბებიის სახლში, ინახება დიდი რაოდენობით იარაღი, რაც შემდგომ სისხლის სამართლის საქმეზე ჩატარებული გამოძიებით არ დადასტურდა.

ა-----მა მ--- და ნ-----ებზე განაწყენებულმა, პირადი მოტივით გადაწყვიტა შური ეძია მათზე და 2018 წლის 31 იანვარს, 12:33:43-ზე, მისი კუთვნილი ტელეფონიდან N-----დან განაზოცელა სსიპ 112-ის ოპერატიულ სამსახურში დანაშაულის შესახებ ცრუ დასმენა, რასაც თან ერთვის ბრალდება განსაკუთრებით მძიმე დანაშაულში, კერძოდ მან განაცხადა, რომ როდესაც ცხოვრობდა ნ-----ის სახლში, მდებარე ქალაქ მ-----ში, იქ ნახა ლ-----ის მიერ დაწერილი წერილი, სადაც ის აღიარებდა, რომ მოკლა ვინმე მ-----ს მამა...რაც შემდგომ სისხლის სამართლის საქმეზე ჩატარებული გამოძიებით არ დადასტურდა.

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია:

2017 წლის ნოემბერ-დეკემბრის თვეებში, ირანის მოქალაქე ა-----, რომელსაც გააჩნია საქართველოში ბინადრობის უფლება, ქირით ცხოვრობდა ქალაქ მ-----ში, ა-----ში, მ-----ის საცხოვრებელ სახლში. ა-----მა სასიყვარულო მესიჯები მიწერა მ-----ის დისშვილს მ----- ჯ-----ს, რის გამოც ოჯახის წევრებმა ა-----ს აუკრძალეს მათ ბინაში მისვლა. 2018 წლის 7 იანვარს,

დაახლოებით 13:00 საათზე, ა----- მივიდა ქალაქ მ-----ში, მ-----ის საცხოვრებელ მისამართზე, ყოველგვარი ნებართვის გარეშე, მფლობელის ნების საწინააღმდეგოდ, უკანონოდ შეაღწია მ-----ის ბინაში, რითაც დაარღვია მფლობელის ბინის ხელშეუხებლობა, ბინის მფლობელის და ოჯახის წევრების მოთხოვნაზე, რომ დაეტოვებინა ბინა, განაცხადა უარი და არ გადიოდა სახლიდან, რის გამოც გამოძახებული იქნა პოლიცია. ა----- პოლიციის ძა—თ გაყვანილი იქნა ბინიდან.

ა-----მა მ--- და ნ-----ეებზე განაწყენებულმა, პირადი მოტივით გადაწყვიტა შური ეძია მათზე და 2018 წლის 31 იანვარს, 12:33:43-ზე, მისი კუთვნილი ტელეფონიდან - N 5-----დან განახორციელა სსიპ 112-ის ოპერატიულ სამსახურში დანაშაულის შესახებ ცრუ დასმენა, რასაც თან ერთვოდა ბრალდება განსაკუთრებით მძიმე დანაშაულში, კერძოდ მან განაცხადა, რომ როდესაც ცხოვრობდა ნ-----ის სახლში, მდებარე ქალაქ მ-----ში, იქ ნახა ლ-----ის მიერ დაწერილი წერილი, სადაც ის აღიარებდა, რომ მოკლა ვინმე მ-----ს მამა, ლ-----) ჯ-----, რაც შემდგომ სისხლის სამართლის საქმეზე ჩატარებული გამოძიებით არ დადასტურდა.

2018 წლის 31 იანვარს, 1:42:02-ზე, ა-----მა მისი კუთვნილი ტელეფონიდან - N 5-----დან განახორციელა სსიპ 112-ის ოპერატიულ სამსახურში დანაშაულის შესახებ შეტყობინება, კერძოდ, მან განაცხადა, რომ ქალაქ მ-----ში მცხოვრებ ნ-----ის ბებიის სახლში, ინახება დიდი რაოდენობით იარაღი. ნ-----ის საუბრიდან, რომ სოფელ ს-----ში მათ ჰყავდათ ფრინველი, ა-----ს გაუჩნდა ვარაუდი, რომ ნ-----ე ამ ფრინველებზე ნადირობდა და შესაბამისად ჰქონდა იარაღები, რაც შემდგომ სისხლის სამართლის საქმეზე ჩატარებული გამოძიებით არ დადასტურდა.

მ-----ის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 16 ოქტომბრის განაჩენით:

ა----- ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 373-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვა—სწინებული დანაშაულის ჩადენაში და გამართლდა;

ა----- სისხლის სამართლის კოდექსის 160-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვა—სწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნა თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით.

ა-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 373-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვა—სწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნა თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 373-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით დანიშნულმა უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ **ა-----ს** სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნა თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის ვადით.

ა-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო და სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყო დაკავების დღიდან - 2018 წლის 13 მარტიდან.

ა-----ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდა. განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულ **ა-----ს** ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა **თ-----მა** და მ-----ის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა **ჯ-----მა**.

მსჯავრდებულ **ა-----ს** ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა **თ-----მა** სააპელაციო საჩივრით მოითხოვა გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანა იმ მიმართებით, რომ **ა-----** გამართლდეს საქართველოს სსკ-ის 160-ე მუხლის პირველი ნაწილით და 373-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ა“ ქ/პუნქტით გათვა---სწინებული დანაშაულების ჩადენაში;

სახელმწიფო ბრალმდებელმა **ჯ-----მა** სააპელაციო საჩივრით მოითხოვა გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანა იმ მიმართებით, რომ **ა-----** დამნაშავედ იქნას ცნობილი საქართველოს სსკ-ის 373-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვა---სწინებული დანაშაულის ჩადენაში, ასევე, **ა-----ს** დაენიშნოს უფრო მკაცრი სასჯელი.

პალატამ განიხილა რა აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმე, შეამოწმა სააპელაციო საჩივრების საფუძვლიანობა, შეაფასა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, მიიჩნია რომ სააპელაციო საჩივრების მოთხოვნა არ უნდა დავმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატა მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სრულად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა **ა-----ს** მიერ განხორციელებულ ქმედებებს.

მოწმე **მ-----ის** განმარტებით, ცხოვრობს ქ. მ-----ში, **ა-----ში** შვილებთან, დასთან, - **ნ-----თან** და დისშვილთან, - **მ-----ჯ-----სთან** ერთად. აქვს საკუთარი სახლი, რომლის ოთახებს იშვიათად აქირავებს ტურისტებზე. 2017 წლის 8 ნოემბერს მასთან სახლში მივიდა ირანის მოქალაქე, - **ა-----** და სთხოვა, რომ მიექირავებინა ოთახი ერთი თვით 400 ლარად. **ა-----** მიქირავებულ ოთახში გაჩერდა ერთი ღამე. მეორე დღეს, მას (**მ-----ეს**) უთხრა, რომ გარდაეცვალა დედა, უნდა დაბრუნებულიყო ირანში და მოითხოვა მის მიერ გადახდილი თანხიდან 350 ლარის უკან დაბრუნება, ხოლო 50 ლარი მან (მოწმემ)

გამოართვა ერთი დღის ყოფნის საფასურად. მ-----ემ აღნიშნა, რომ დაახლოებით ათი დღის გასვლის შემდეგ, ტაქსის მძღოლმა დაუძახა და უთხრა, რომ ერთი ტურისტი იყო და ხომ არ მიიღებდა მის ოჯახურ სასტუმროში, როდესაც შეხვდა იმ პიროვნებას, მაშინვე იცნო, რომ ის იყო ა-----ი, რომელიც მისგან რამდენიმე დღით ადრე წავიდა, დედის გარდაცვალების გამო. თუმცა, მას (მ-----ეს) დისშვილებისგან ესმოდა, რომ ა----- ისევ მ-----ში იყო. ა-----მა დაუჩოქა და ისე სთხოვა მიღება, მას (მოწმეს) შეეცოდა და ა----- მიიღო. მოწმის განმარტებით, ნ--- - (მოწმის და) უთხრა, თუ რატომ იღებდა ხელმეორედ ა-----ს. ნ---მ ა-----ზე თქვა აფერისტი ჩანსო. ისინი მორიგდნენ, რომ ა---ს მიაქირავებდა ოთახს ერთი თვის ვადით, რაშიც მას ყოველ კვირას ა----- გადაუხდიდა 100 ლარს. ა----- მის (მოწმის) მიერ მიქირავებულ ოთახში ცხოვრობდა ერთი თვე. ერთი თვის გასვლის შემდეგ ა---მ უთხრა, რომ მათთან კიდევ ორი კვირა გაჩერდებოდა, რაშიც 200 ლარი გადაუხადა. აღნიშნული ფულის მიცემიდან დაახლოებით ხუთი დღის გასვლის შემდეგ ა-----მა სასიყვარულო მოკლე ტექსტური შეტყობინება მისწერა მის დისშვილს, - მ-----ს. მ-----მ მის (მ-----ის) შვილს, - ნ-----ეს მისწერა ა---ს მიერ მიწერილი მესიჯი. ნ---მ ა-----ს დაურეკა და უთხრა, რომ დაეტოვებინა მათი სახლი, რადგან ის მ-----ს აწუხებდა. მას შემდეგ, რაც ნ---მ ა---ს დაურეკა, ის გაბრაზდა, შევარდა მასთან მაღაზიაში, იმუქრებოდა ნ---ს მისამართით, ასევე, იძახდა, რომ „ნ---, აგდებდა მათი სახლიდან“. ის იყო გაგიჟებული და ამბობდა რომ მას და მ-----ს რაღაც ჰქონდათ, ნ--- კი სახლიდან აგდებდა. მან უთხრა ა-----ს ქართულად, რომ ეს არ შეიძლებოდა, ეს იყო საქართველო და მას მ-----სთვის თავი უნდა დაენებებინა. მოწმის განმარტებით, ა-----ს ესმოდა ქართული ლაპარაკი. მან (მოწმემ) დაურეკა თავის შვილს, - ნ-----ეს და ჰკითხა, თუ რა ხდებოდა ა---სთან დაკავშირებით. ნ---ს განმარტებით, ა-----მა მ-----ს მისწერა სასიყვარულო მესიჯი, რის გამოც ის მათი სახლიდან უნდა წასულიყო. ის (მოწმე) ავიდა სახლში, ცდილობდა ა---ს დაწყენარებას, რა დროსაც სახლში ნ-----ევ მივიდა და მათ ა-----ს მოსთხოვეს, სახლის დატოვება. ა-----მა მოსთხოვა ბინაში ცხოვრების ორი კვირის საფასურის, გადახდილი 200 ლარის უკან დაბრუნება. ა----- ასევე ამბობდა, რომ მას მათთან უნდა ეცხოვრა. მოწმის განმარტებით, ა-----ს დაუბრუნა 200 ლარი და სთხოვა, რომ მათი სახლიდან წასულიყო, მაგრამ იგი არ მიდიოდა, რის გამოც დარეკეს 112-ზე და ითხოვეს პოლიციის დახმარება. ა-----მა მას ისევ უკან დაუბრუნა 200 ლარი და უთხრა, რომ ეს იყო მისი საჩუქარი, ის ფული არ უნდოდა. თუმცა ა-----მა მას შემდეგ ისევ დაუძახა, ის ავიდა ოთახში, სადაც თარჯიმანთან ერთად უკან მისცა აღნიშნული 200 ლარი. როგორც კი პოლიციამ ა----- გაიყვანა, ის (მოწმე) მაშინვე შევიდა ოთახში და დააღაგა, მატრასიც გაიტანა აივანზე, ყველა კუნჭული დაათვა---ერა, ის 200 ლარი კიდევ ხომ არ ჰქონოდა დატოვებული ა-----ს. პოლიციის მეშვეობით ა----- წავიდა მათი სახლიდან და მას შემდეგ იგი მათ სახლში აღარ მისულა, თუმცა მ-----ს და მის (მოწმის) შვილს მესიჯებს სისტემატურად წერდა, რის გამოც მ-----მ მისი ნომერი დაბლოკა. ა----- გადაეკიდა ნ-----ეს, რადგან ნ---მ გააშვებინა სახლიდან. ა-----ს მ----- ხედ არ უყურებდა. მათი სახლიდან წასვლის შემდეგ, ნ---ს ტელეფონზე ა---მ მიწერა მესიჯი, რომ 200 ლარი, რომელიც მან გადაიხადა ორი კვირა მათი ოთახის ქირაობაში, არ

წაულია და დატოვა იმ ოთახში, სადაც თვითონ ცხოვრობდა. ნ-----ემ მიწერა ა-----ს, რომ მისთვის მიეწერა ანგარიშის ნომერი და თუ ფული ოთახში იქნებოდა, მაშინვე გადაურიცხავდა, რაზეც ა-----მ მიწერა ნ-----ს, რომ აღნიშნული ფული მას აჩუქა და არ უნდოდა. მას შემდეგ, რაც ნ-----ს უთხრა ა-----მ, რომ ოთახში მის მიერ მიცემული ფული დატოვა, მაშინვე ავიდა ოთახში, კიდევ დაათვა-----ერა და ფული არსად იდო. აღნიშნულ ოთახში ა-----ს გარდა არავინ შესულა. იმ ოთახში, სადაც ა-----ცხოვრობდა, მხოლოდ საწოლი დგას და პატარა ტუმბო, რომელიც არის ცარიელი, სადაც ა-----მ თავად შეალაგა თავისი ტანსაცმელი. მოწმის განმარტებით, მას ეშინოდა, ა-----ს მათთვის რამე არ დაეშავებინა, ეზოში რამე არ შეეგდო. მოწმის განმარტებით, სახლს აქვს ორი შესასვლელი. როდესაც ა-----ი მათთან ქირით ცხოვრობდა, მან ა-----ს ასწავლა ერთი-ერთი შესასვლელის დაკეტილი ჭიშკრის კარების გაღება. 2017 წლის 7 იანვარს, იქნებოდა დაახლოებით 13:00 საათი, იგი იმყოფებოდა თავის კუთვნილ სილამაზის სალონში, რომელიც მისი სახლიდან დაახლოებით 15 მეტრში მდებარეობს, სახლიდან დაუძახა დედამისმა, - ეთ-----მა და უთხრა, რომ სახლში მისულიყო, რადგან მათთან იყო მისი ყოფილი მდგმური ა-----მ. მაშინვე მივიდა სახლში, სადაც იყო დედამისი გულშეწუხებული და განერვიულებული, მისი და, - ნ----- და მისი შვილი, - ნ-----ე, ხოლო ა----- იჯდა სავარძელში. ნ-----ე მშვიდად ეუბნებოდა ა-----ს, რომ დაეტოვებინა მისი სახლი, რადგან მასთან არ უნდოდათ საუბარი, ხოლო იგი არ მიდიოდა სახლიდან. როგორც მ-----ემ ნ-----სგან, დედამისისგან და თავისი დისაგან შეიტყო, ა-----მა მათ სახლში მათი ნებართვის გარეშე შევიდა, სახლის შესასვლელი კარი ა-----მა გააღო მათი ნებართვის გარეშე. სახლის ეზოს ჭიშკარი, ასევე გააღო უნებართვოდ, რომლის გაღებაც ადრე თავად ასწავლა ა-----ს. იმ დროს, როდესაც ა-----მა მისი სახლის შესასვლელი კარი უნებართვოდ გააღო და აპირებდა სახლში შესვლას, კარებში დახვდა ჯერ დედამისი, მ----- ფ-----ი და გაუწია წინააღმდეგობა, ხოლო შემდეგ მაშინვე მივიდა მისი და, ნ----- და მათ რამდენიმეჯერ გაუმეორეს, რომ ნუ შევიდოდა მათ სახლში და წასულიყო, რაზედაც მან მისი და ნ----- გაწია ხელით და მიუხედავად მისი დის და დედამისის მოთხოვნისა, ა----- შევიდა მათ სახლში და დაჯდა სავარძელში, ამის შემდეგ ნ-----ე გავიდა საძინებელი ოთახიდან და ა-----ს ინგლისურ ენაზე გაუმეორა რამდენიმეჯერ, რომ დაეტოვებინა მისი სახლი. ნ-----ემ იცის ინგლისური, ხოლო დანარჩენი ოჯახის წევრები ა-----ს ანიშნებდნენ ხელებით, რომ დაეტოვებინა მისი სახლი. ა----- ვინაიდან არ მიდიოდა, მათ დარეკეს 112-ზე და ითხოვეს პოლიციის დახმარება. შემდეგ, როდესაც პოლიცია მივიდა, ა-----ს თარჯიმნის მეშვეობით ესაუბრებოდნენ და სთხოვდნენ დაეტოვებინა მათი სახლი, სადაც ის იმყოფებოდა უკანონოდ, თუმცა უშედეგოდ, პირიქით ა----- ილანძლებოდა პოლიციის მიმართ, დაიწყო ყვირილი, ლანძღვა, გინება, არ ემორჩილებოდა მათ კანონიერ მოთხოვნას, რაზედაც ა----- პოლიციამ დააკავა ადმინისტრაციული წესით. მოწმის განმარტებით, აღნიშნულმა პიროვნებამ ა-----მა, მას დაურღვია საკუთრების უფლება და მის სახლში შეიჭრა უკანონოდ მისი და მისი ოჯახის წევრების უნებართვოდ. გარდა ამისა, რადგან ა----- მასზე და ნ-----ეზე იყო გაბრაზებული, შურისძიების გამო, მისი კუთვნილი ტელეფონიდან 112-ის ოპერატიულ სამსახურში ახორციელებდა დანაშაულის შესახებ ცრუ დასმენებს,

თითქოს ის როდესაც ნ-----ის სახლში, - მდებარე ქალაქ მ-----ში ცხოვრობდა, იქ ნახა ლ-----ის მიერ დაწერილი წერილი, სადაც ის აღიარებდა, რომ მოკლა ვინმე მ-----ს მამა, ასევე განახორციელა დასმენა, თითქოს ნ-----ეს ჰქონდა იარაღები მ-----ის საცხოვრებელ სახლში და სოფელში, დედამისის მ----- ფ-----ის სახლში, რაც სახლებში ჩატარებული ჩხრეკებით არ დადასტურდა. მათ სოფელში ჰყავთ ფრინველი და ცხოველები. მათ შეიძლება უთხრეს ა-----ს, რომ მათ ჰყავდათ სოფელში ფრინველი, რომელშიც გულისხმობდნენ ქათმებს, მაგრამ მისთვის არ უთქვამს არავის, რომ სოფელში ნ-----ე ნადირობდა ფრინველზე. ხოლო ის ფაქტი, რომ მისმა მეუღლემ მოკლა მისი სიძე, მ-----ს მამა, არის ყოველგვარ რეალობას აცდენილი, რადგან მისი მეუღლე მ-----ე მის სიძეზე - ლ---- ჯ-----ზე 18 წლით ადრე გარდაიცვალა. აღნიშნულიდან გამომდინარე წერილი, სადაც თითქოს მისი მეუღლე წერდა, რომ მან მისი სიძე მოკლა და შემდეგ თავი მოიკლა, ბუნებაში არ არსებობს, რადგან შეუძლებელია მსგავსი რამ მომხდარიყო.

მოწმე ნ-----ი - ჯ-----ს განმარტებით, ცხოვრობს ქ. მ-----ში ა-----ში შვილთან, - მ-----სთან, დასთან, - მ-----ესთან, დისშვილ, - ნ-----ესთან და დედა, - მ----- (ე-----თან ერთად. 2017 წლის 8 ნოემბერს მისი დის სახლში მივიდა ირანის მოქალაქე ა-----, რომელმაც მისი დისგან იქირავა მათთან სახლში ოთახი ერთი თვით, ხოლო მას შემდეგ, რაც მას ამოეწურა ერთ თვიანი ვადა, მან კიდევ გადაუხადა დამატებით მის დას ორი კვირით ოთახის ქირაობის თანხა 200 ლარი. აღნიშნული ფულის მიცემიდან დახლოებით გავიდა ხუთი დღე, ა---მ მისწერა სასიყვარულო მოკლე ტექსტური შეტყობინება მის შვილს, - მ-----ს, რაზეც მ-----მ მის დისშვილს ნ-----ეს მისწერა ა---ს მიერ მიწერილი მესიჯი. ნ---მ დაურეკა ა---ს და უთხრა, რომ მას დაეტოვებინა მათი სახლი, რადგან ის აწუხებდა მ-----ს. მას შემდეგ, რაც ნ---მ დაურეკა ა---ს, ა--- გაბრაზდა და იმუქრებოდა მისი მისამართით და ამბობდა, რომ მისთვის უნდა დაებრუნებინათ 200 ლარი, ეს თანხა ა---მ გადაუხადა მის დას ორი კვირის ოთახის ქირაობის საფასურად. მ-----ემ ა-----ს დაუბრუნა 200 ლარი და სთხოვა, რომ მათი სახლიდან წასულიყო, მაგრამ იგი სახლიდან არ მიდიოდა, რის გამოც დარეკეს 112-ზე, ითხოვეს პოლიციის დახმარება და პოლიციის მეშვეობით ა----- წავიდა მათი სახლიდან, მას შემდეგ იგი აღარ მისულა, თუმცა მ-----ს და მის (მოწმის) დისშვილს მესიჯებს სისტემატურად წერდა, რის გამოც მ-----მ მისი ნომერი დაბლოკა. ა---მ ნ---ს ტელეფონზე მიწერა მესიჯი, რომ 200 ლარი, რომელიც მან გადაიხადა ორი კვირით ოთახის ქირაობაში, არ წაიღო და დატოვა იმ ოთახში, სადაც თვითონ ცხოვრობდა. ნ---მ ა---ს უთხრა, რომ მისთვის მიეწერა ანგარიშის ნომერი და თუ ფული ოთახში იქნებოდა, ის მაშინვე ანგარიშზე გადაურიცხავდა, რაზეც ა---მ ნ---ს მიწერა, რომ აღნიშნული ფული აჩუქა მ---ს და არ უნდოდა. მიუხედავად იმისა, რომ მ---ს მანამდე დალაგებული ჰქონდა ოთახი, იგი (მ---) მაინც ავიდა ოთახში, თუმცა ფული არსად იდო, იმ ოთახში ა-----ს გარდა არავინ შესულა. 2017 წლის 7 იანვარს, იქნებოდა დახლოებით 13:00 საათი ის (მოწმე) და დედამისი მ----- (ე-----) ფ-----ი იმყოფებოდნენ სახლში, ხოლო მისი დისშვილი, - ნ-----ე იყო თავის

საძინებელ ოთახში. დედამისი მ----- ფ-----ი გავიდა სამზარეულოდან, მოესმა, სიტყვები - „რა გინდა!“ როდესაც გამოვიდა ოთახიდან, დაინახა, თუ როგორ კრა ხელი ა-----მა დედამისს. ინგლისურად მიმართა ა-----ს - „რა გინდა აქ, გაეთრიე“, მან და დედამისმა ა-----ს კარებთან წინააღმდეგობა გაუწიეს, რომ არ შესულიყო, მაგრამ ა---მ ხელით გაწია ის (მოწმე) და შევიდა სახლში. მ----- ფ-----ი გახდა ცუდად და დაეყრდნო იქვე შიდა კიბეს. ამ დროს გამოვიდა ნ-----ე საძინებელი ოთახიდან საცვლებით. მან დედა შეიყვანა სამზარეულოში და დაურეკა თავის დას, მ-----ეს. ყოფილმა მდგმურმა ა-----მა სახლის ეზოს კარი, რომელიც იყო დაკეტილი, გააღო ისე, რომ მას არ დაუძახია და არც დაუკავუნებია მათთვის, მათ უკითხავად შევიდა მათი სახლის ეზოში და წავიდა პირდაპირ სახლის კარისკენ, სადაც უკითხავად გააღო სახლის კარები და შესვლას აპირებდა, რა დროსაც ჯერ დედამისი, რომელიც ცუდად გახდა, ხოლო შემდეგ თავად გადაუდგა წინ და მკაცრი ტონით მოსთხოვეს და რამოდენიმეჯერ გაუმეორეს, რომ გასულიყო მათი საცხოვრებელი სახლიდან და ეზოდან. მან მათი ნათქვამი არ შეისმინა, რა დროსაც ა-----მა, როგორც აღნიშნა, ის ხელით გასწია გვერდზე და შევიდა სახლში. ა---მისაღებ ოთახში დაჯდა დივანზე და ითხოვდა მისთვის დაებრუნებინათ 200 ლარი, ხოლო მან ა---ს კიდევ ერთხელ უთხრა მკაცრად, რამოდენიმეჯერ გაუმეორა, რომ წასულიყო მათი სახლიდან, რადგან მას არ ჰქონდა აღნიშნულ სახლში ყოფნის უფლება მას შემდეგ, რაც დეკემბრის თვეში გააძევეს სახლიდან. ხმაურზე ოთახიდან გამოსულმა მისმა დისშვილმა ნ-----ემ ა---ს უთხრა, რომ მასთან საუბარი არ სურდა და მოითხოვა მისგან დაეტოვებინა მათი სახლი. ა---მ ასევე არ შეისმინა მისი დისშვილის ნათქვამი. მალე მივიდა მისი და, - მ-----ე, რომელიც იყო თავის კუთვნილ სილამაზის სალონში. მ---მ მკაცრად უთხრა რამოდენიმეჯერ ა-----ს, რომ დაეტოვებინა მათი სახლი, თუმცა უშედეგოდ. მ-----ემ დარეკა 112-ზე და ითხოვა პოლიციის დახმარება, როდესაც მათთან მივიდნენ პოლიციის თანამშრომლები, მათ მოსთხოვეს ა---ს დაეტოვებინა მათი საცხოვრებელი სახლი, რა დროსაც მან პოლიციის მისამართით დაიწყო ყვირილი, ლანძლვა - გინება და არ დაემორჩილა მათ კანონიერ მოთხოვნას, რის გამოც პოლიციამ ის დააკავა ადმინისტრაციული წესით და წაიყვანეს მ-----ის პოლიციის ადმინისტრაციულ შენობაში. მოწმემ ასევე აღნიშნა, რომ მას ჰყავდა მეუღლე, - ლ---- ჯ-----, რომელიც გარდაიცვალა 2010 წლის 20 მაისს ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაურასების გამო. მას ასევე ჰყავდა სიძე - მ-----ე, რომელიც გარდაიცვალა 1992 წლის 17 სექტემბერს. ის დ-----ში გადავარდა მანქანით ხევში და იქ გარდაიცვალა, როდესაც მისი სიძე გარდაიცვალა, იმ დროს გათხოვილი არც ყოფილა და მისი მეუღლე - ლ----ი ჯ----- მის სიძეს მ-----ეს არც იცნობდა. გამომდინარე აქედან, ის ფაქტი, რომ მისი სიძე მოკლავდა მის მეუღლეს, არის ყოველგვარ რეალობას აცდენილი, რადგან მისი სიძე, - მ-----ე მის მეუღლეზე - ლ---- ჯ-----ზე 18 წლით ადრე გარდაიცვალა. აღნიშნულიდან გამომდინარე წერილი, სადაც თითქოს მისი სიძე წერდა, რომ მან მისი მეუღლე, მ-----ს მამა მოკლა და შემდეგ თავი მოიკლა, ბუნებაში არ არსებობს, რადგან შეუძლებელია მსგავსი რამ მომხდარიყო. მის მეუღლეს პასპორტით ერქვა სახელი "ლ----ი" და ისინი ყველა, მისი ოჯახის წევრები და ნათესავები ეძახდნენ ამ სახელს,

მას ლ----- ნამდვილად არ ერქვა და არც ზედმეტსახელად ეძახდნენ სახელს „ლ-----“-ს, მისთვის აღნიშნული სახელით არასოდეს არავის მიუმართავს. ა-----ს არაერთ სატელეფონო საუბარში და მესიჯებით აღუნიშნავს მის დისშვილ ნ---სთან, რომ მათ გაამწარებდა, ვინიდან მათ ოჯახზე იყო გაბრაზებული. იგი სისტემატიურად აკეთებდა 112-ზე ცრუ შეტყობინებებს ნ-----ის მისამართით და აბრალებდა მას სხვადასხვა დანაშაულის ჩადენას, რაც არის სიცრუე და მოითხოვს მის კანონით დასჯას, ვინიდან მას ა-----მა მიაყენა მორალური ზიანი.

იგივე გარემოებები დაადასტურა მოწმე მ----- ფ-----მა და დამატებით განმარტა, რომ ქ. მ-----ში პერიოდულად ჩადიოდა შვილებთან და შვილიშვილებთან. მის სახლში, სოფელ ს-----ში არც მის შვილიშვილს ნ-----ეს და არც სხვა ვინმეს მასთან არასოდეს არ მიუტანია არანაირი ცეცხლსასროლი იარაღი ან საბრძოლო მასალა. სოფელ ს-----ის საცხოვრებელ სახლში არასოდეს ყოფილა ვინმე "ა-----". 2018 წლის 6 თებერვალს, მ-----ის რაიონული სამმართველოს თანამშრომლებმა, მ-----ის რაიონული სასამართლოს მიერ გამოტანილი განჩინების საფუძველზე, რომელსაც გაეცნო თავის საცხოვრებელ სახლში, თ-----ის სოფელ ს-----ში ჩატარდა ჩხრეკა, სადაც რაიმე კანონსაწინააღმდეგო ნივთი ნაპოვნი არ ყოფილა. აღნიშნულის შესახებ შედგა ოქმი, რომელსაც გაეცნო და მისი სისწორე დაადასტურა ხელის მოწერით. ვინიდან ა----- მის ოჯახზე იყო გაბრაზებული სისტემატიურად აკეთებდა 112-ზე ცრუ შეტყობინებებს ნ-----ის მისამართით და აბრალებდა სხვადასხვა დანაშაულის ჩადენას, რაც არის სიცრუე. 2018 წლის 7 იანვარს დაახლოებით 13:00 საათზე, ნ-----ე იმყოფებოდა მის საძინებელ ოთახში, რა დროსაც მას შემოესმა დეიდამისის ნ-----ის და ბებიამისის მ----- ფ-----ის ხმა, რომლებიც ხმამაღლა ეუბნებოდნენ ვიღაცას, რომ ის არ უნდა შესულიყო მათ სახლში და რამდენჯერმე მკაცრად გაუმეორეს, რომ დაეტოვებინა მათი სახლი, თუმცა უშედეგოდ. აღნიშნულ ხმაურზე ის გავიდა საძინებელი ოთახიდან მისაღებ ოთახში, სადაც მას დახვდა მათი ყოფილი მდგმური ა-----, რომელიც იჯდა სავარძელში. მან ინგლისურ ენაზე რამდენიმეჯერ მკაცრად მოსთხოვა ა-----ს, რომ დაეტოვებინა მათი საცხოვრებელი სახლი, ასევე მისი დანარჩენი ოჯახის წევრები მას ანიშნებდნენ ხელებით და მოითხოვდნენ მისგან, რომ დაეტოვებინა სახლი. თუმცა უშედეგოდ. ის რადგან არ აპირებდა მასთან საუბარს და ვინიდან ის მათ მოთხოვნას, რომ წასულიყო მათი სახლიდან არ დაემორჩილა, დედამისმა დარეკა 112-ზე და ითხოვა პოლიციის დახმარება. პოლიციის თანამშრომლები როდესაც მივიდნენ მათთან, ისინი ირანის მოქალაქე ა-----ს თარჯიმნის მეშვეობით ესაუბრებოდნენ და სთხოვდნენ დაეტოვებინა მათი სახლი, სადაც ის იმყოფებოდა უკანონოდ, თუმცა უშედეგოდ. ის პირიქით ოთახიდან ოთახში გადაადგილდებოდა, ილანძლებოდა პოლიციის მიმართ, არ ემორჩილებოდა მათ კანონიერ მოთხოვნას, რაზედაც ა----- პოლიციამ დაკავა ადმინისტრაციული წესით. მისი ოჯახის წევრები პოლიციის მისვლამდე ა-----ს ესაუბრებოდნენ მისი (მოწმის) მეშვეობით მისთვის გასაგებ ინგლისურ ენაზე და მოითხოვდნენ მისგან მისი მეშვეობით დაეტოვებინა მათი საცხოვრებელი სახლი, სადაც ის იმყოფებოდა უკანონოდ და სადაც მას აკრძალული ჰქონდა მისვლა,

რადგან, როგორც აღნიშნა, მანამდე, მათ ა-----ს სახლი დაატოვებინეს პოლიციის მეშვეობით, რადგან როგორც 2018 წლის 7 იანვარს, ასევე, იმ დღესაც, მათი მოთხოვნის მიუხედავად, რომ ის წასულიყო მათი სახლიდან, ა----- არ წავიდა და დასჭირდათ პოლიციის დახმარება, რომლებმაც მას დაატოვებინეს მათი სახლი. მოწმის განმარტებით, სახლში არასოდეს არ ჰქონია ცეცხლსასროლი იარაღი და საბრძოლო მასალა. მოწმემ აღნიშნა, რომ აქვს სოფელი თ-----ის სოფელ ს-----ში, სადაც ცხოვრობს დედამისის, მ-----ის დედა მ----- ფ-----ი არც აღნიშნულ სახლში არ ჰქონია არასოდეს ცეცხლსასროლი იარაღი და საბრძოლო მასალა. მისივე განმარტებით, არანაირი წერილი არ არსებობს და ვერც იქნებოდა, სადაც წერია, რომ მისმა მამამ, მ-----ემ მოკლა ბიძამისი ლ---- ჯ----- და შემდეგ მან თავი მოიკლა, რადგან მამამისი მ-----ე გარდაიცვალა 1992 წლის 17 სექტემბერს. მისი (მოწმის) დეიდა ნ-----ი-ჯ-----, იმ დროს საერთოდ არ იყო გათხოვილი და მამამისი მის ქმარს ლ---- ჯ-----ს არც იცნობდა. ბიძამისი ლ---- ჯ----- გარდაიცვალა 2010 წლის 20 მაისს ჯანმრთელობის მდგომარეობის გამო. ლ---- ჯ-----ს პასპორტით ერქვა სახელი „ლ----ი“ და ოჯახის წევრებიც და ნათესავებიც ეძახდნენ ამ სახელს, მას ლ---- ნამდვილად არ ერქვა და არც ზედმეტსახელად ეძახდნენ „ლ----ს“, ა-----ს მიერ ნაქირავებ ოთახში არის მხოლოდ საშუალო ზომის ტუმბო, რომელშიც არასოდეს არ ყოფილა შენახული ხის მცირე ზომის ყუთი. შესაბამისად, მასში მოთავსებული ვერ იქნებოდა ქაღალდები ზედ არსებული წარწერებით, მათ შორის ისეთი ქაღალდი, რომელზედაც ეწერებოდა ნებისმიერი შინაარსის ტექსტი. მანვე აღნიშნა, რომ ა-----ისათვის არასოდეს არ უთქვამს არც ხუმრობით და არც სერიოზულად, რომ სახლში, ქ. მ-----ში ან მისი ბებუის - მ----- ფ-----ის სახლში სოფელ ს-----ში, ინახავდა რაიმე სახის ცეცხლსასროლ იარაღს, რადგან მსგავსი რამ არასოდეს არ მომხდარა, კერძოდ, როგორც აღნიშნა, მას არც ერთ ხსენებულ სახლში არასოდეს არ ჰქონია შენახული ცეცხლსასროლი იარაღი. ყოველივე არის სიცრუე და მსგავსი რამ არასოდეს არ ყოფილა.

მოწმე მ----- ჯ-----ს განმარტებით, ცხოვრობს ქ. მ-----ში არ-----ში დედასთან-ნ-----ი-ჯ-----სთან, დეიდის - მ-----ის ოჯახთან ერთად კერძო სახლში. მოწმის განმარტებით, იგი საუბრობს ინგლისურად, რის გამოც ძირითადად მხოლოდ ის ეკონტაქტებოდა მათ სახლში მყოფ ა-----ს. ისინი საუბრობდნენ მხოლოდ საქმესთან დაკავშირებით. ა-----მა მიწერა სასიყვარულო წერილი, რის შესახებაც მან უთხრა დეიდაშვილ, - ნ-----ეს. აღნიშნულის შემდეგ ნ--- დაელაპარაკა ა---ს და სთხოვა მას დაეტოვებინა მათი სახლი. მოწმის განმარტებით, მას ჰყავდა მამა ლ---- ჯ-----, რომელიც გარდაიცვალა 2010 წლის 20 მაისს ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაუარესების გამო. ასევე, მას ჰყავდა ბიძა-მ-----ე დეიდის-მ-----ის მეუღლე, რომელიც გარდაიცვალა 1992 წლის 17 სექტემბერს. იმ დროს როდესაც ბიძა გარდაიცვალა, დედამისი გათხოვილი არ ყოფილა. 2018 წლის 7 იანვარს ა----- შეიჭრა მათ სახლში უნებართვოდ, რის გამოც მას წაეყენა ბრა---, ა--- გაბრაზდა და ამის შემდეგ ა----- სისტემატურად აკეთებდა 112-ზე ცრუ შეტყობინებებს მათი მისამართით და მათ ოჯახს აბრალებდა

სხვადასხვა დანაშაულების ჩადენას, რაც არის სიცრუე.

მოწმეების **ზ-----ის და ე-----ის** ჩვენებებით ირკვევა, რომ 2018 წლის 7 იანვარს დახლოებით 13:00 საათზე შსს მ-----ის რაიონულ სამმართველოში შევიდა შეტყობინება, რომლის საფუძველზეც გამოცხადდნენ ქ. მ-----ში, ა-----ში მდებარე მ-----ის საცხოვრებელ სახლში, სადაც მ-----ისა და მისი ოჯახის წევრების უნებართვოდ მასთან სახლში შეჭრილი იყო ირანის რესპუბლიკის მოქალაქე და საქართველოში დროებით ბინადრობის მქონე ა-----ი, რომელსაც თარჯიმნის ნ---- ლ-----ის მეშვეობით განუმარტეს, რომ დაეტოვებინა მ-----ის საცხოვრებელი სახლი, ასევე სახლის პატრონი მ-----ე სთხოვდა კატეგორიულად, რომ მას დაეტოვებინა მისი საცხოვრებელი სახლი, რაზეც ა-----მა დაიწყო ყვირილი, ინგლისურად აგინებდა პოლიციის თანამშრომლებს, იყო მათ მიმართ ძა--- ან აგრესიული, დაიწყო სირბილი და ითხოვდა იმ სახლში მცხოვრები ვინმე მ-----ს ნახვას. მიუხედავად მათი მოწოდებისა, გაჩერებულიყო და დაეტოვებინა ბინა, ის აგრძელებდა ყვირილს და ფიზიკური ძა---ს გამოყენებით ცდილობდა მათგან თავის დაღწევას და სახლის სხვა ოთახებში გადადგილებას. აღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინიდან ირანის მოქალაქე ა----- არ დაემორჩილა მათ კანონიერ მოთხოვნას, რომ მას დაეტოვებინა სახლი და დამშვიდებულიყო, ის დაკავებულ იქნა ადმინისტრაციული წესით. ადგილზე შედგენილ იქნა ადმინისტრაციული დაკავების ოქმი, რომლის შინაარსი ა-----ს გაეცნო თარჯიმნის ნ---- ლ-----ის მეშვეობით, თუმცა მან ოქმზე ხელის მოწერაზე განაცხადა უარი, რაზედაც ოქმის ბოლოში გაკეთდა შენიშვნა, რომ მან განაცხადა უარი ხელის მოწერაზე, იგი დაკავების შემდგომ გადაყვანილ იქნა მ-----ის რაიონულ სასამართლოში და შეეფარდა ადმინისტრაციული ჯარიმა 400 ლარის ოდენობით.

მოწმე **მ-----ის და ი-----ის** სასამართლოში მიცემული ჩვენებით დადგენილია, რომ ისინი მუშაობენ ექსპერტ-კრიმინა---სტებად. 2018 წლის 6 თებერვალს თ-----ის სოფელ ს-----ში, მაყვლა ფ-----ის სახლში მონაწილეობას იღებდნენ საგამოძიებო მოქმედებაში სახლის ჩხრეკაში, რასაც ატარებდა გამომძიებელი დ-----ე, იგი ეძებდა იარაღს, ჩხრეკის შედეგად კანონსაწინააღმდეგო არაფერი იქნა ამოღებული. ექსპერტების მიერ მოხდა ფოტოგრაფირება, შედგენილი იქნა ჩხრეკის ოქმი, რაზეც მათ მიერ მოხდა ხელმოწერა.

მოწმე **ნ-----ის** სასამართლოში მიცემული ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი მუშაობს ექსპერტ-კრიმინა---სტად. 2018 წლის 7 იანვარს, მის მეწყვილესთან რ-----ესთან და გამომძიებელთან ე-----ესთან ერთად გამოცხადდა შემთხვევის ადგილზე, ქ. მ-----, არ-----ში მდებარე მ-----ის საცხოვრებელ სახლში, სადაც მ-----ის თანდასწრებით დათვა---ერებული იქნა სახლი, რაც დასურათებული იქნა ექსპერტების მიერ. ასევე 2018 წლის 6 თებერვალს, იგივე მისამართზე გამომძიებელ ე-----ესთან ერთად გამოცხადდა და მონაწილეობა მიიღო სახლის ჩხრეკაში, რაც ასევე დასურათებული იქნა მის მიერ.

მოწმის განმარტებით, ჩხრეკის შედეგად რაიმე კანონსაწინააღმდეგო ნივთი, საგანი ან ნივთიერება ამოღებული არ ყოფილა.

მოწმე ვ-----ას და დ-----ის სასამართლოში მიცემული ჩვენებით დადგენილია, რომ ისინი მუშაობენ შს მ-----ის რაიონულ სამმართველოში გამომძიებლებად, მათ დაადასტურეს აღნიშნულ სისხლის სამართლის საქმეზე ჩატარებული ყველა საპროცესო და საგამომძიებო მოქმედებების სისწორე.

მოწმე რ-----ის და დ-----ის ჩვენებით დადგენილია, რომ ისინი მუშაობენ შსს მ-----ის რაიონულ სამმართველოში გამომძიებლებად. მოწმე რ-----ემ დაადასტურა, რომ მას ჰქონდა ინფორმაცია ა-----ს ადგილსამყოფელის შესახებ, რის გამოც აცნობა ხელმძღვანელობას, ხოლო მოწმე დ-----მა პატაკით აცნობა ხელმძღვანელობას, ნ-----ის ბებიის მ----- ფ-----ის საცხოვრებელი მისამართის შესახებ, თ-----ის სოფელ ს-----ი.

112-ზე შეტყობინების N237687 რეგისტრაციის თანახმად, ინიციატორი ა-----, ტელეფონის ნომერი 5----- 01/31/2018 1:42:02 - ინიციატორის გადმოცემით, ნ--- ა---ის (მცხოვრები, ქ-----ში) ბებიის სახლში (მისამართი და ვინაობა უცნობია) ინახება დიდი რაოდენობით იარაღი. იგი პოლიციასთან შეხვედრაზე უარს აცხადებს.

112-ზე შეტყობინების N2----- რეგისტრაციის თანახმად, ინიციატორი ა-----, ტელეფონის ნომერი 5----- 01/31/2018 12:33:43 - ინიციატორის გადმოცემით, როდესაც ცხოვრობდა ნ-----ის ოჯახში (ქ-----) შემთხვევით აღმოაჩინა პატარა ყუთი, რომელშიც მოთავსებული იყო ნ---ს მამის, ლ-----ის მიერ დაწერილი წერილი. ლ-----ე წერილში აღიარებდა, რომ მოკლა ვინმე მ-----ს მამა, რის გამოც აწუხებდა დანაშაულის გრძნობა და თავის მოკვლა გადაწყვიტა (მოგვიანებით გადაწყვეტილება სისრულეში მოიყვანა. ინიციატორი პოლიციასთან შეხვედრაზე უარს აცხადებს.

გარდაცვალების მოწმობით დადგენილია, რომ მ-----ის გარდაცვალების თარიღია 1992 წლის 17 სექტემბერი, გარდაცვალების მიზეზი - ხერხემლის მოტეხილობა, კისრის მე-7 მა---ს დონეზე, ზურგის ტვინის გაგლეჯვით. გარდაცვალების მოწმობა გაცემულია მ-----ის რაიონის სამოქალაქო აქტების რეგისტრაციის განყოფილების მიერ.

გარდაცვალების მოწმობით დადგენილია, რომ ლ---- ჯ-----ს გარდაცვალების თარიღია 2010 წლის 20 მაისი, გარდაცვალების მიზეზი - ჰეპატარგიული კომა, ღვიძლის ქრონიკული უკმარისობა, ღვიძლის კიბო.

2018 წლის 6 თებერვლის ბინის ჩხრეკის ოქმით დადგენილია, რომ შსს მ-----ის რაიონული სამმართველოს გამომძიებლის დ-----ის მიერ გაჩხრეკილი იქნა თ-----ის სოფელ ს-----ში მდებარე მ----- ფ-----ის საცხოვრებელი სახლი და

დამხმარე სათავსოები, ჩხრეკის შედეგად რაიმე კანონსაწინააღმდეგო ნივთი, საგანი ან ნივთიერება ამოღებული არ ყოფილა. საგამომძიებო მოქმედების ფოტოგრაფირება მოხდა ექსპერტ კრიმინა—სტების ი-----ის და მ-----ის მიერ.

2018 წლის 6 თებერვლის ბინის ჩხრეკის ოქმით დადგენილია, რომ შსს მ-----ის რაიონული სამმართველოს გამომძიებლის ე-----ის მიერ გაჩხრეკილი იქნა ქ. მ-----, არ-----ში მდებარე მ--- და ნ-----ეების საცხოვრებელი სახლი და ეზო, ჩხრეკის შედეგად რაიმე კანონსაწინააღმდეგო ნივთი, საგანი ან ნივთიერება ამოღებული არ ყოფილა. ჩხრეკის მიმდინარეობა დასურათებული იქნა ექსპერტ კრიმინა—სტის ნ-----ის მიერ.

2018 წლის 7 იანვრის შემთხვევის ადგილის დათვა—ერების ოქმით დადგენილია, რომ შსს მ-----ის რაიონული სამმართველოს გამომძიებლის ე-----ის მიერ დათვა—ერდა ქ-----ში მდებარე მ-----ის საცხოვრებელი სახლი, სადაც ესწრებოდა ასევე მ-----ე, ექსპერტები ნ-----ი და რ-----ე. აღნიშნული სახლი არის ორ სართულიანი, მას აქვს ეზოში შესასვლელი რკინის კარი, რომელიც იკეტება ურდულით, მ-----ის მითითებით ა-----მა აღნიშნული ეზოს კარი გააღო მისი და მისი ოჯახის წევრების თანხმობის გარეშე და მათ უკითხვად შევიდა მისი სახლის ეზოში, ასევე მ-----ემ მიუთითა სახლის შესასვლელ რკინის კარზე, რომელიც ასევე ა-----მა გააღო მათ უნებართვოდ და შევიდა სახლში, ასევე მიუთითა იმ სავარძელზე, სადაც ა----- იჯდა, შემთხვევის ადგილი დასურათებული იქნა ექსპერტ კრიმინა—სტების მიერ, ხოლო შემთხვევის ადგილიდან რაიმე საგანი ან ნივთი ამოღებული არ ყოფილა.

2018 წლის 7 იანვრის მ-----ის რაიონული სასამართლოს დადგენილებით, ა----- - წვრილმანი ხულიგნობისთვის და სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულების დროს პოლიციის კანონიერი მოთხოვნისადმი დაუმორჩილებლობისთვის ცნობილ იქნა ადმინისტრაციულ სამართალდამრღვევად სააქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 166-ე და 173-ე მუხლებით და სახდელის ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 400 (ოთხასი) ლარის ოდენობით, რაც გამოიხატა შემდეგში, შეტყობინების საფუძველზე უბნის ინსპექტორ-გამომძიებელი ზ-----ი გამოცხადდა ა-----ში მდებარე მ-----ის საცხოვრებელ სახლში, სადაც უნებართვოდ იყო შეჭრილი ირანის რესპუბლიკის მოქალაქე ა-----, რომელსაც მოუწოდა, რომ დაეტოვებინა აღნიშნული საცხოვრებელი სახლი, მან დაიწყო ყვირილი და ფიზიკური ძა—ს გამოყენებით ცდილობდა პოლიციის თანმშრომლისგან თავის დაღწევას და ოთახებში გადაადგილდებოდა, რის გამოც დაკავებული იქნა ადმინისტრაციული წესით.

წარმოდგენილ სააპელაციო საჩივარში მსჯავრდებულის ინტერესების დამცველი ადვოკატი აღნიშნავს, - როგორ შეიძლება ა----- შეჭრილიყო აღნიშნულ სახლში, მაშინ როდესაც ის არის სასტუმროს ტიპის, სადაც მოძრაობენ ვიზიტორები. ასევე, ა-----ს სახლში დატოვებული ჰქონდა კუთვნილი ტანსაცმელები, ამასთან

იგი თანახმა იყო მადლობის ნიშნად სახლის მეპატრონისათვის გადაეხადა 200 ლარი. გარდა ამისა, დაცვის მხარე მიიჩნევს რომ ერთი ქმედებისათვის ა----- ორჯერ ისჯება, რადგან ა----- ბინაში შეჭრისა და პოლიციისათვის წინააღმდეგობის გაწევისათვის დაჯარიმდა ადმინისტრაციული წესით. აღნიშნული არგუმენტების საფუძველზე, ა----- უნდა გამართლდეს სსკ-ის 160-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვა—სწინებული დანაშაულის ჩადენაში.

სააპელაციო პალატა თავდაპირველად აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 160-ე მუხლი უზრუნველყოფს საქართველოს კონსტიტუციის მე-15 მუხლის მე-2 ნაწილის დებულების შესრულებას, რომლის თანახმად, „ადამიანის პირადი სივრცე და კომუნ---ცია ხელშეუხებელია. არავის აქვს უფლება შევიდეს საცხოვრებელ ან სხვა მფლობელობაში მფლობელი პირის ნების საწინააღმდეგოდ,“. შესაბამისად, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 160-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვა—სწინებულ დანაშაულებრივ და შესაბამისად, დასჯად ქმედებად ცხადდება ბინის ან სხვა მფლობელობის ხელშეუხებლობის დარღვევა, რაც გამოიხატება ბინაში ან სხვა მფლობელობაში მფლობელის ნების საწინააღმდეგოდ უკანონოდ შესვლაში, უკანონო ჩხრეკასა ან სხვა ქმედებაში, რომელიც არღვევს ბინის ან სხვა მფლობელობის ხელშეუხებლობას. მოცემული დანაშაულის სუბიექტური მხარე პირდაპირ განზრახვას გულისხმობს. პირს გაცნობიერებული აქვს თავისი ქმედების მართლწინააღმდეგობა და სურს უკანონოდ შევიდეს ბინაში თუ სხვა მფლობელობაში. აღნიშნული დანაშაული ფორმალურ შემადგენლობათა ჯგუფს მიეკუთვნება და დამთავრებულად ითვლება უკანონო შესვლის, უკანონო ჩხრეკის თუ სხვა მოქმედების განხორციელების მომენტიდან. რაც შეეხება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 160-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვა—სწინებული დანაშაულის ობიექტურ შემადგენლობას, იგი გამოიხატება ბინაში ან სხვა მფლობელობაში მფლობელის ნების საწინააღმდეგოდ უკანონოდ შესვლაში, უკანონო ჩხრეკასა ან სხვა ქმედებაში, რომელიც არღვევს ბინის ან სხვა მფლობელობის ხელშეუხებლობას. აღნიშნულ ქმედებათაგან ა-----ს ბრალად წარედგინა და პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენით მსჯავრი დაედო ბინაში მფლობელის ნების საწინააღმდეგოდ უკანონოდ შესვლაში, რომელიც არღვევს ბინის ხელშეუხებლობას. პალატა განმარტავს, რომ უკანონო შესვლად ჩაითვლება სხვა პირის ბინასა თუ სხვა მფლობელობაში, მფლობელის ნების საწინააღმდეგოდ, სამართლებრივი საფუძვლის გარეშე გამოჩენა, ყოფნა, ცხოვრება და ა.შ. მოწმე ნ-----ი-ჯ-----ს ჩვენებით ირკვევა, რომ 2017 წლის 7 იანვარს მათ სახლში მისულ ა-----ს მან და დედამისმა წინააღმდეგობაც კი გაუწიეს, მაგრამ ა----- მათ სახლში მაინც შევიდა. ა-----მა სახლის ეზოს კარი ისე გააღო, რომ მათთვის არ დაუძახია და არ დაუკაკუნებია. მათ უკითხვად გააღო სახლის კარი, ა-----ს მოსთხოვეს სახლის დატოვება, თუმცა ა-----მა ხელით გასწია ის და სახლში შევიდა. ა-----ს სახლიდან გასაყვანად გამოიძახეს პოლიცია, ა-----მა პოლიციის მისამართით დაიწყო ყვირილი, ლანძღვა - გინება.

მოწმე მ-----ის ჩვენებით დგინდება, რომ ა----- მათ სახლში ნებართვის გარეშე შევიდა, ა-----მა სახლის შესასვლელი კარი გააღო მათი ნებართვის გარეშე, ხოლო მისი სახლის ეზოს ჭიშკარი ასევე უნებართვოდ გააღო. უფრო მეტიც, მ-----ის ჩვენებით დგინდება, რომ როდესაც ა-----ს ოჯახის წევრებმა წინააღმდეგობა გაუწიეს და უთხრეს რომ არ შეძულიყო მათთან სახლში და წასულიყო, ა-----მა მისი და, - ნ-----ი ხელით გაწია და სახლში შევიდა. ნ-----ემ ა-----სათვის გასაგებ ინგლისურ ენაზე რამდენჯერმე გაუმეორა დაეტოვებინა მათი სახლი, თუმცა იგი არ მიდიოდა. დასახმარებლად მიმართეს პოლიციას, თუმცა ა----- არც პოლიციის მოთხოვნას არ ემორჩილებოდა ილანძლებოდა პოლიციის მისამართით. იგივე გარემოებს ადასტურებს ნ-----ე და მ----- ფ-----ი. ხსენებულ მოწმეთა ჩვენებები სრულ შესაბამისობაშია საქმეში არსებულ სხვა მტკიცებულებებთან, მათ შორის მოწმეების ზ-----ის და ე-----ის ჩვენებებთან.

რაც შეეხება აპელირებას იმასთან დაკავშირებით, რომ ა----- ერთი ქმედებისათვის ორჯერ ისჯება, რადგან ბინაში შეჭრისა და პოლიციისათვის წინააღმდეგობის გაწევისათვის დაჯარიმდა ადმინისტრაციული წესით. სააპელაციო პალატა აპელანტის აღნიშნულ არგუმენტს ვერ გაიზიარებს, რადგან როგორც მ-----ის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 7 იანვრის დადგენილებით ირკვევა ა-----ცნობილ იქნა ადმინისტრაციულ სამართალდამრღვევად წვრილმანი ხულიგნობისა და სამსახურეობრივი მოვალეობის შესრულების დროს პოლიციის კანონიერი მოთხოვნისადმი დაუმორჩილებლობისათვის. აღნიშნული გარემოება დადასტურებული იქნა მოწმეების ზ-----ის და ე-----ის ჩვენებებით.

გარდა აღნიშნულისა, წარმოდგენილ სააპელაციო საჩივარში დაცვის მხარე აღნიშნავს, რომ ა-----ს არ ჩაუდენია საქართველოს სსკ-ის 373-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ა“ ქ/პუნქტით გათვა—სწინებული დანაშაული. მან 112-ის ოპერატიულ სამსახურში განახორციელა არა ცრუ დასმენა, არამედ კეთილსინდისიერი შეცდომის საფუძველზე არასწორი შეტყობინება. ადვოკატი მიუთითებს, რომ ნ---სთან საუბრის შემდეგ, ა-----მა წარმოიდგინა, რომ წარსულში მკვლელობა მოხდა, რაც არ დადასტურდა. ა-----ს მიაჩნდა, რომ მოქალაქეობრივი ვა— მოიხადა. სააპელაციო პალატა დაცვის მხარის აღნიშნულ არგუმენტებს არ ეთანხმება და მიუთითებს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 373-ე მუხლის პირველი ნაწილით დანაშაულად და შესაბამისად, დასჯად ქმედებად გამოცხადებულია დანაშაულის ჩადენის შესახებ ცრუ დასმენა. იგივე მუხლის მეორე ნაწილი ერთ-ერთ მაკვა—ფიცირებელ გარემოებად უთითებს, თუ მას ერთვის ბრალდება მძიმე ან განსაკუთრებით მძიმე დანაშაულში, ხოლო ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ა“ ქ/პუნქტი ითვა—სწინებს მეორე ნაწილით გათვა—სწინებული ქმედების ჩადენას პირადი მოტივით. სასამართლო განმარტავს, რომ ზოგადად, დანაშაულის ჩადენის შესახებ ცრუ დასმენაში იგულისხმება კონკრეტული პირის დადანაშაულება სისხლის სამართლის კოდექსით გათვა—სწინებული ამა თუ იმ ქმედების ჩადენაში, რაც სინამდვილეში ამ კონკრეტულ პირს არ ჩაუდენია, ანუ დანაშაულის ჩადენის შესახებ

ცრუ დასმენის შემთხვევაში სახეზე უნდა იყოს დამნაშავე პირის მიერ განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდება კონკრეტული პირის მიერ კონკრეტული დანაშაულის ჩადენის შესახებ. მხოლოდ ასეთ შემთხვევაში შეიძლება პირს ბრალად შეერაცხოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 373-ე მუხლით გათვა—სწინებული ქმედების (ცრუ დასმენა) ჩადენა. როგორც უკვე აღინიშნა, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 373-ე მუხლის მეორე ნაწილი მაკვამ—ფიცირებელ გარემოებად უთითებს იგივე ქმედებას (დანაშაულის ჩადენის შესახებ ცრუ დასმენას), თუ მას ერთვის ბრალდება მძიმე ან განსაკუთრებით მძიმე დანაშაულში. აღნიშნული დეფინიცია კიდევ ერთხელ ადასტურებს, რომ დანაშაულის ჩადენის შესახებ ცრუ დასმენის შემთხვევაში ადგილი უნდა ჰქონდეს კონკრეტული პირის ტყუილად დადანაშაულებას (დასმენას, დაბრალებას), რომ ამ პირმა, თითქოსდა, ჩაიდინა დანაშაული, რაც სინამდვილეში არ მომხდარა. მოცემულ სისხლის სამართლის საქმესთან მიმართებით, სააპელაციო პალატა კვლავ უბრუნდება საქმესთან დაკავშირებით დაკითხულ პირთა ჩვენებებს, მოწმეების მ-----ის, ნ-----ი-ჯ-----ს, ნ-----ის ჩვენებებით ირკვევა, ა----- გაბრაზებული იყო რა ნ-----ზე მისი კუთვნილი ტელეფონის ნომრიდან 112-ის ოპერატიულ სამსახურში დარეკვის გზით ახორციელებდა ცრუ დასმენებს. ა-----ს მიერ განხორციელებული კონკრეტული ქმედება ვერ მიიჩნევა კეთილსინდისიერ შეცდომად, რადგან ა-----მა თავად მოიგონა რა რეალურად არარსებული წერილის არსებობა 112-ში შეტყობინების დროს, განმარტა, რომ ქალაქ მ-----ში, ა-----ში ნ-----ესთან ცხოვრების დროს ნახა წერილი, სადაც ნ-----ის მამა ლ-----ე აღიარებდა, რომ მოკლა ვინმე მ-----ს მამა, რის გამოც აწუხებდა დანაშაულის გრძნობა და თავის მოკვლა გადაწყვიტა.

გარდა აღნიშნულისა, წარმოდგენილ სააპელაციო საჩივარში დაცვის მხარე აღნიშნავს, რომ ა-----ს არ ჩაუდენია საქართველოს სსკ-ის 373-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ა“ ქ/პუნქტით გათვა—სწინებული დანაშაული. მან 112-ის ოპერატიულ სამსახურში განახორციელა არა ცრუ დასმენა, არამედ კეთილსინდისიერი შეცდომის საფუძველზე არასწორი შეტყობინება. ადვოკატი მიუთითებს, რომ ნ---სთან საუბრის შემდეგ, ა-----მა წარმოიდგინა, რომ წარსულში მკვლელობა მოხდა, რაც არ დადასტურდა. ა-----ს მიაჩნდა, რომ მოქალაქეობრივი ვა--- მოიხადა. სააპელაციო პალატა დაცვის მხარის აღნიშნულ არგუმენტებს არ ეთანხმება და მიუთითებს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 373-ე მუხლის პირველი ნაწილით დანაშაულად და შესაბამისად, დასჯად ქმედებად გამოცხადებულია დანაშაულის ჩადენის შესახებ ცრუ დასმენა. იგივე მუხლის მეორე ნაწილი ერთ-ერთ მაკვამ—ფიცირებელ გარემოებად უთითებს, თუ მას ერთვის ბრალდება მძიმე ან განსაკუთრებით მძიმე დანაშაულში, ხოლო ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ა“ ქ/პუნქტი ითვა—სწინებს მეორე ნაწილით გათვა—სწინებული ქმედების ჩადენას პირადი მოტივით. სასამართლო განმარტავს, რომ ზოგადად, დანაშაულის ჩადენის შესახებ ცრუ დასმენაში იგულისხმება კონკრეტული პირის დადანაშაულება სისხლის სამართლის კოდექსით გათვა—სწინებული ამა თუ იმ ქმედების ჩადენაში, რაც სინამდვილეში ამ კონკრეტულ პირს არ ჩაუდენია, ანუ დანაშაულის ჩადენის შესახებ

ცრუ დასმენის შემთხვევაში სახეზე უნდა იყოს დამნაშავე პირის მიერ განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდება კონკრეტული პირის მიერ კონკრეტული დანაშაულის ჩადენის შესახებ. მხოლოდ ასეთ შემთხვევაში შეიძლება პირს ბრალად შეერაცხოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 373-ე მუხლით გათვა—სწინებული ქმედების (ცრუ დასმენა) ჩადენა. როგორც უკვე აღინიშნა, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 373-ე მუხლის მეორე ნაწილი მაკვამ—ფიცირებელ გარემოებად უთითებს იგივე ქმედებას (დანაშაულის ჩადენის შესახებ ცრუ დასმენას), თუ მას ერთვის ბრალდება მძიმე ან განსაკუთრებით მძიმე დანაშაულში. აღნიშნული დეფინიცია კიდევ ერთხელ ადასტურებს, რომ დანაშაულის ჩადენის შესახებ ცრუ დასმენის შემთხვევაში ადგილი უნდა ჰქონდეს კონკრეტული პირის ტყუილად დადანაშაულებას (დასმენას, დაბრალებას), რომ ამ პირმა, თითქოსდა, ჩაიდინა დანაშაული, რაც სინამდვილეში არ მომხდარა. მოცემულ სისხლის სამართლის საქმესთან მიმართებით, სააპელაციო პალატა კვლავ უბრუნდება საქმესთან დაკავშირებით დაკითხულ პირთა ჩვენებებს, მოწმეების მ-----ის, ნ-----ი-ჯ-----ს, ნ-----ის ჩვენებებით ირკვევა, ა----- გაბრაზებული იყო რა ნ-----ზე მისი კუთვნილი ტელეფონის ნომრიდან 112-ის ოპერატიულ სამსახურში დარეკვის გზით ახორციელებდა ცრუ დასმენებს. ა-----ს მიერ განხორციელებული კონკრეტული ქმედება ვერ მიიჩნევა კეთილსინდისიერ შეცდომად, რადგან ა-----მა თავად მოიგონა რა რეალურად არარსებული წერილის არსებობა 112-ში შეტყობინების დროს, განმარტა, რომ ქალაქ მ-----ში, ა-----ში ნ-----ესთან ცხოვრების დროს ნახა წერილი, სადაც ნ-----ის მამა ლ-----ე აღიარებდა, რომ მოკლა ვინმე მ-----ს მამა, რის გამოც აწუხებდა დანაშაულის გრძნობა და თავის მოკვლა გადაწყვიტა.

რაც შეეხება სახელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას, ა-----ს საქართველოს სსკ-ის 373-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვა—სწინებული დანაშაულის ჩადენაში დამნაშავედ ცნობის და უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნის შესახებ, - ასეთს პალატა არ იზიარებს და აღნიშნავს, რომ სრულად ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს მოტივაციას და მიიჩნევს, რომ 2018 წლის 31 იანვარს, ა-----მა მისი კუთვნილი ტელეფონიდან განახორციელა სსიპ 112-ის ოპერატიულ სამსახურში დანაშაულის შესახებ არა ცრუ დასმენა, არამედ კეთილსინდისიერი შეცდომის საფუძველზე არასწორი შეტყობინება, კერძოდ მან განაცხადა, რომ ქალაქ მ-----ში მცხოვრებ ნ-----ის ბებიის სახლში, ინახება დიდი რაოდენობით იარაღი. კონკრეტულ შემთხვევაში ადგილი ჰქონდა კეთილსინდისიერ შეცდომას და რომ ა----- დარწმუნებული იყო შეტყობინების ნამდვილობასა და უტყუარობაში. მართა—ა საქმეზე ჩატარებული მ----- ფ-----ის სახლის ჩხრეკის ოქმით არ დადასტურდა დიდი რაოდენობით ცეცხლსასროლი იარაღის არსებობა, მაგრამ ა-----მა პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე განმარტა, რომ მ-----ის დედას, მ----- ფ-----ს ჰყავდა სოფელში ფრინველი და მას ნ-----ე ეუბნებოდა, რომ სოფელში წაიყვანდა სანადიროდ. მართა—ა, ნ-----ემ უარყო ა-----სათვიოს სანადიროდ წაყვანის დაპირება, მაგრამ ის გარემოება, რომ სოფელში ჰყავთ ფრინველი, რის შესახებაც ა-----მა იცოდა მ-----

---ის ოჯახის წევრებისგან დადასტურებულია. მ-----ის განმარტებით, ფრინველში გულისხმობდნენ ქათმებს, ა-----მა, რომელმაც არ იცის ქართული ენა, ვერ გაიგო თუ რომელ ფრინველზე იყო საუბარი და ჩათვალა, რომ ნ-----ე ფრინველებზე ნადირობდა და შესაბამისად, მას უნდა ჰქონოდა იარაღი, რაშიც ა-----ი კეთილსინდისიერად შეცდა და მოახდინა შეტყობინება, რომლის უტყუარობაში თავად იყო დარწმუნებული, კეთილსინდისიერი შეცდომა კი მიწოდებული ცნობის შეფასებისას გამორიცხავს ცრუ დასმენის მუხლით კვა---ფიკაციას.

რაც შეეხება სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას, მსჯავრდებულისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის განსაზღვრის თაობაზე, პალატა ვერ გაიზიარებს ვინაიდან მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ კანონის მოთხოვნის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს, სრულად გაითვა--სწინა ჩადენილი დანაშაულების მოტივი, მიზანი, ქმედებებში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, ქმედებების განხორციელების სახე, საზოგადოებრივი საშიშროება, ხასიათი, მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, მსჯავრდებულის პიროვნება და ისე განუსაზღვრა მას, სამართლიანი სასჯელი, რასაც პალატაც ეთანხმება და მიიჩნევს რომ დანიშნული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების განხორციელებას, - ახა--- დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავის რესოცია--ზაციას.

აღნიშნულის გათვა--სწინებით პალატა მიიჩნევს, რომ მსჯავრდებულ ა-----ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ თ-----ის და მ-----ის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ჯ-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს და მ-----ის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 16 ოქტომბრის განაჩენი ა-----ს მიმართ დარჩეს უცვლელი.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

მსჯავრდებულ ა-----ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ თ-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს;

მ-----ის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ჯ-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს;

მ-----ის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 16 ოქტომბრის განაჩენი ა-----ს მიმართ, დარჩეს უცვლელი;

ა----- ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 373-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვა—სწინებული დანაშაულის ჩადენაში და გამართლდეს.

ა----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 160-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვა—სწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით.

ა-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 373-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვა—სწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 373-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით დანიშნულმა უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ **ა**-----ს სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის ვადით.

ა-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო და სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან - 2018 წლის 13 მარტიდან.

მხედველობაში იქნას მიღებული, რომ **ა**-----ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმებულია.

ნივთიერი მტკიცებულებები:

ა-----ს პირადი ჩხრეკისას ამოღებული პირადი ნივთები დაუბრუნდეს **ა**-----ს ან მისი ნდობით აღჭურვილ პირს საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და მიექცევა აღსასრულებლად გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

მ. ხოლოაშვილი

